

Запитаннячка

- А в якій азбуці можна знайти букву закону?
- Якщо мовчання – золото, то чому про це постійно говорять?

Описки-самописки

Відеокляп.
Директорать.
Інтерв'юн.
Курочка раба.
Начальник марного розшуку.
Леонід ЗАБАРА.
Сумська обл.

Словник-жартівник

БЕЗДАРА – іменинник без подарунків.
КАМЕРУН – в'язень.
КАПЕЛА – піпетка.
НЕДОГЛЯД – короткозорість.
РАПСОДІЯ – біопаливо.

Дмитро ПЛАХТНИЙ.
Вінницька обл.

• І СМІХ І ГРІХ

Гуманітарна допомога

КЛОПІТ маю. Дисбаланс особи. Від пояса до низу – почувуюся парубком. Від пояса до верху – дідом. Ні, душа, звичайно, молода. Але "упаковка"... Говорячи ринковою термінологією, має нетоварний вид. Не вабить. І виникає проблема. Старших від себе не хочу любити я. Молодші – не хочуть мене.

Мій давній приятель Ваня Молдаванин каже:

– Яка проблема?! Зараз – аби гроші. Видь на Кільцеву. Там стоять табунами. Питаеш: "Почом?" І – вперед...

Відрахував півпенсії. Сів у свій старенький "Запорожець". Викотив на Кільцеву. Придивляюся. Тут двійко стоїть. Там – три. По одній ніде не видно. Вони, очевидно, так: одна – як тілоздавач, а інша – тілохранитель.

Зробив одне коло. Пристрілявся. Пішов на друге. Бачу, стоять двоє: одна – старшенька, а друга – меншенька, молоденька.

Пригальмував. Набрался нахабства. Питаю:

– По скільки?

Меншенька й питає старшу:

– Мамо, по скільки?

– По тридцять гривень...

У мене в очах потемніло. Мама з дочкою... По тридцять гривень. Ніби й не бомжі... Не алкаші... Акуратно зодягнені...

– Мені б, – кажу, – одненкоу... Меншеньку... Бо машина в мене невеличка...

– А у нас, – відповідає мати, – всі однакові – по два літри... Он у корзині...

Глянув: корзина, а в ній пляшки з молоком... Ну, думаю, Ваня надув мене...

Для годиться взяв пляшку.

Від'їхав. Охолоджуюся.

Раптом: "Ж-жух! Скригить!" Поруч пригальмувала іномарка. З неї випурхнули два "метелики". Обсмикнули обрубку спідничок. "Хі-хі-хі!", "Ха-ха-ха!" Помахали іномарці ручками... І мене тим хіхканням заінтригували. Я завів двигуна, рвонув уперед, пригальмував. Поруч з їхніми голими стегнами нахабно вигукнув:

– Почому?!
– По тому... – відповідає задержувато одна. – Ти що, діду, стукач? Чи з податкової підіслали?..

– Ви що, рибоньки... Я ж також – жива істота...

– Слухай, "жива істота", ти що, з високовольтної упав?.. Заводь свого драндулета і цугикай до баби!..

– Нема в мене баби!.. І не хочу я баби... Мене до молодих тягне... Вам не все одно? Я добре плачу...

– Ну і скільки ж ти платиш?

– Гривень сто дам... А якщо врахувати, що я – ветеран, мені належать пільги...

Розреготалися:

– Ну ти, діду, даеш... Ну цирк на дроті... Пільги ще нам належать. За польові умови, за антисанітарію, за ризик, за психологічний бар'єр, що мусимо дивитися на твою порепану піку...

– Та я міг би трохи бартером: квашеними яблуками, таранькою... Та й пляшечку розіп'ємо...

– А ордені і медалі в тебе є?

– Нема. Є значок БГТО та цінні папери: приватизаційний сертифікат, облігації позики за 1947 рік і грамота за пожиттєвий доблесний труд...

Тут одна іншої і каже:

– Слухай, подруго! А чому б нам не допомогти дідові? В порядку гу-

манітарної допомоги... Нехай хоч стільки радості дістане за "пожиттєвий доблесний труд..." Поїхали, діду! Зробимо тобі подарунок. Може, це твій "последній і решітельний бой"... Давай у Бишевські ліси... Там екзотика...

Ідемо. "Запорожець" цугикає. Метелики хихикають. Я ж подумки аналізую ситуацію: їх двоє, а я сам один... Якби хоч Ваня Молдаванин був...

"Бишевські ліси"... Чекай, чекай! А чого вони так раптом на Бишевські ліси... Може, там, у лісі, вони мене ухоркають, а машину вкрадуть?..

Співають: "Ти признайся, чо те нада, чо те нада? Ти скажи, ти скажи, чо ти хош?..."

А мені вже нічого "не нада". І я вже нічого "не хош"... Я вже "хош" їх спекатися... І драпонути...

Заглушив машину. Хитрую:

– Дівчата! Чогось двигун не заводиться... Ану, вийдіть і підпхніть трішки...

Вискочили з ентузіазмом... Я завів двигуна й дав газу... Ну, думаю, з екстремальної сексуальної ситуації вистрибнув...

За кілька кілометрів оглядаюся, а на сидінні – їхні сумочки. Йо-мойо! Це ж точно подумують, що хотів поцупити. Доженуть якоюсь іномаркою і... ухоркають...

Розвертаюся, цугикаю назад. Сидять край дороги мої ангелиці, курять... Посміхаються:

– Ну що, зірда сексуального олімпу, здрейфив? А ми вже думали, чо ти рекетом займаєшся... Поїхали до Києва, погуляв і досить.

Євген ДУДАР.
м. Київ.

• АКТУАЛЬНА ДАВНИНА

Багатий, бідний

У Прокопа обід, у Прокопа хрестини,
У Прокопа бенкет, весілля, іменини:
Зате ж у Прокопа куми і побратими,
І всякий Прокопові сват,
І всякий Прокопові брат,
За Прокопа усякий рад
І в воду, і в огонь скакати!..

Аж глядь –
У Прокопа пожар, все в Прокопа згоріло,
Насилу виніс сам з огню з душею тіло!..

Що ж рідні та куми,
В пожежі помогли?

Не дуже: родичі його й не пізнавали –
До Прокопа й стежки в бур'ян позаростали!

Недарма люди гомонять:
Поки багат,
То поти й сват.

Левко БОРОВИКОВСЬКИЙ.

(Збірка "Байки і прибаютки". м. Київ. Університетська друкарня. 1852 р.)

Левко Іванович Боровиковський (1808–1889) – український поет, фольклорист, етнограф. Народився в селі Мелюшки Хорольського повіту в родині дрібного поміщика. Після закінчення Харківського університету викладав латинську мову в Полтавській гімназії, а потім словесність та географію – в дівочому інституті. Серед його учнів-гімназистів був майбутній байкар Леонід Глібов. За своє творче життя Левко Боровиковський написав понад 250 байок, 24 балади і думи, в основу яких покладені народні перекази; переклав російською мовою низку творів класика польської літератури Адама Міцкевича, підготував до друку низку українських народних пісень і 1200 прислів'їв та приказок. Він записував народні перекази, а також способи простонародного лікування різних хвороб тощо. 1852 року в Києві було видано збірку Левко Боровиковського "Байки і прибаютки". Відомостей про останні роки життя нашого талановитого земляка майже немає. Поховано його в рідних Мелюшках.

Мал. Валентина ДУБІНІНА.

Реклама.

Оголошення

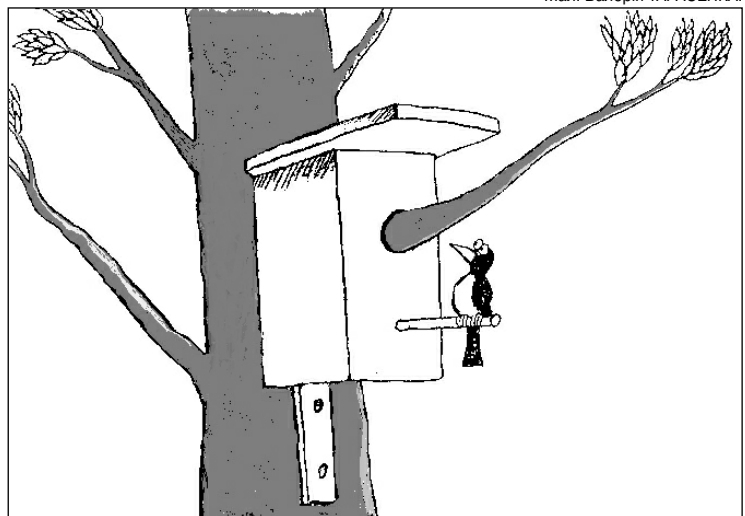
"Кавказькі авіалінії" оголошують набір на курси підготовки бортпроводників-шашличників".

"Нічному клубу "Дуремар" на постійну роботу потрібен денний сторож".

"Перенесення (перетяжка) татувань з проблемних місць вашого тіла на менш проблемні".

"Терміново міняю відро бражки на дві пляшки самогону!!!".

Архів "зорянського" гумору на сайті:
www.zorya.poltava.ua

Мал. Валерія ТАРАСЕНКА.

• САТИРИЧНІ МІНІАТУРИ

У хащах

Коли в хащі нездоланні
Заводять вожді безталанні,
То навіть люди здібні
Стають людиноподібні.

Досвід падіння

Підвів парашут,
Та цілком може статись,
Що в падінні
Крила почнуть виростати.

Юрій БАЗИЛЕВ.
м. Одеса.

Афоризми

• Це ж яку треба мати силу, щоб розум був непотрібний!

• Пережитки минулого переживуть і нас.

• Справедливість – це коли в інших немає того ж, чого немає в тебе.

• Сірість має одне достоїнство – її завжди хочеться пофарбувати в різні кольори.

• Не поспішайте всіма засобами добиватися успіху: він часто буває божевільним!

• Ми стали боятися банків, бо вони в будь-який час можуть пограбувати.

• Старість – це коли вік людини уже нічого не змінює.

• У тому, що ніхто не винен, винні всі.

• Як не переписуй історію хвороби, а легше не стане.

• Дайте мені отару баранів, і я знайду цапа-відбувайла.

• Люди схожі тим, що вони всі різні.

• Дуже важко вистояти лежачи. ("Антологія афоризмів").

Народні усмішки

Зустрілися знайомі чоловіки. Один здивовано говорить:

– Оце так! На тобі новий костюм! А місяць тому бідкався, що в тебе проблеми з фінансами. Чим же ти зараз заробляєш на життя?

– Меблі продаю.

– І багато продаєш?

– Якщо чесно, то вдома тільки табуретка на кухні залишилась...

***

Відвідувачі лазні зайшли у парилку й відразу вискочили звідти, мов ошпарені кип'ятком. На галас прибіг директор лазні, якому обурені відвідувачі поскаржились, що в парилці нестерпна жара. Директор вибачається:

– Розумієте, мужики, у нас новий банщик, ніяк руку не наб'є. Він сталевар, до виходу на пенсію доменщиком працював...

Навмисно не перефразуй

"Під час документальної ревізії всі недоліки усунути: передані іншим матеріально відповідальним особам".

(З акта ревізії).

"А тих працівників, які й надалі зловживатимуть спиртними напоями, будемо направляти до лікаря-некролога".

(Із протоколу зборів).

"Марія Антонівна Федорченко у побуті поводитись правильно, не заміжня".

(Із характеристики).

"Цукерки мінтай в шоколаді".

(Цінник мигдалю в шоколаді).

"Гріла горло над вареною картоплею і обпекла стегна".

(Із пояснення про побутову травму).